

ΒΟΤΑΚΙΜΟ

Ἡ Ἀρχή μου εἶναι ἡ γνώμη μου γιὰ τὴν ὁποία δὲν δίδω λογαριασμό κανενός.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα κάθε 48 φύλλα Φρ.5
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ : 6

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

N. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΑΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Ἡ καταστροφή τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Ὀρφανοτροφείου, Νοσοκομείου καὶ Πτωχοκομείου.

Ἡ ἀτίθεια πρὸς τοὺς θεσμοὺς τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τοὺς νόμους, τὴν ὁποία δείχνει ἡ κυβέρνησις, εἶναι πράγμα ἀκατανόητο. Ἐμπρὸς εἰς τὰ συμφέροντά της δὲν λογαριάζει τίποτε, τὴν δουλειά της νὰ κάμη καὶ ἂ; ὑπάγουν ὅλα εἰς τὸν διάβολο.

Ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλαις τῆς παραμορφώσεως ποῦ ἔκαμε εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως τώρα τῆς ἐκάπνισε νὰ βάλῃ τὰ νύχια της καὶ εἰς τὴν ἐγχώρια περιουσία γιὰ νὰ εἰσπอเรὶ νάχῃ καὶ ἄλλην πηγὴ ἀπὸ ρουσφέτια γιὰ τοὺς εὐνοοῦνους της καὶ γιὰ τοὺς δούλους της.

Ταῖς προάλλαις ἐπικρουσίασεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιο μὲ τὸ ὅποιο σκοπεῖ νὰ μοιράσῃ σὰν νὰ εἶποῦμε — τὴν περιουσία ὅλων τῶν Δήμων τῆς Κερκύρας, τὴν ὁποία διαχειρίζεται ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία συντηρεῖ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα Ὀρφανοτροφεῖο Νοσοκομεῖο καὶ Πτωχοκομεῖο, καὶ διαφόρους νκούς. Δὲν φθάνει ὅσῃν καταστροφὴν ἔφερον εἰς τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς Ἐπ-ανήσου, καὶ ἐξαίρετως εἰς τὴν Κέρκυρα τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι διαιροῦνται εἰς γχιοκτήμονας καὶ γεωργούς, μὲ τὴν πολὺ βαρεῖα φορολογία τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἀλλὰ τώρα ἀποφάσισε νὰ καταστρέψῃ ὀλοτελῶς τὸ νησί μας.

Θέλει ἡ κυρὰ Κυβέρνησις νὰ διαμοιράσῃ τὴν περιουσία τῶν Δήμων μας, γιὰ νὰ μὴν εἰσπορεὶ κανένας Δῆμος νὰ διατηρεῖ οὔτε μισὸ φιλανθρωπικὸν κατᾶστημα, εἰς τὸ ὅποιο νὰ καταφεύγουν οἱ πτωχοὶ, οἱ δυστυχεῖς, οἱ ἄθλιοι τὰ ὄψανά. Θέλει νὰ βλέπουμε τὰ παιδιά, ποῦ γεννιῶνται νόθα, ριμμένα εἰς τοὺς δρόμους ζωντανὰ ἢ σκοτωμένα· θέλει νὰ βλέπουμε τὰ δυστυχισμένα ἀνθρώπινα ὄντα ν' ἀρρωσταίνουσι καὶ ν' ἀπεθαίνουσι εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πείνα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλειψι ἰατρικῆς καὶ

φαρμακευτικῆς περιποιήσεως· θέλει νὰ βλέπουμε τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνίκανους γιὰ ἐργασία ἄλλοι μὲν νὰ ψωμοζητοῦν καὶ νὰ ζητοῦν ἐλεημοσύνη εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἄλλοι νὰ ἀπεθαίνουσι ἀπὸ τὸ κρύο τους, ἀπὸ τὴν πείνα τους, ἀπὸ τὴν γυμνότητά τους· θέλει τέλος πάντων τὴν ριζικὴν καταστροφὴν τῶν Κερκυραίων ποῦ ἀνήκουν εἰς ταῖς κατώτερας τάξεις τῆς κοινωνίας, γιὰ τὸν μόνον λόγον, γιὰ τὸ μόνον γούστα της, τοῦ νὰ βάλῃ τ' ἀνύχια της εἰς τὴν ἐγχώρια περιουσία.

Ἄμα ἀκούσθηκε ὅτι ἡ Στρατικὴ Κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη ἐπρότεινε τὸ ἀπάνθρωπον καὶ καταστρεπτικὸν αὐτὸ νομοσχέδιο, κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀντιπολιτευομένους βουλευτὰς μας ἀνεχώρησαν ἀμέσως γιὰ τὰς Ἀθῆνας, γιὰ νὰ εἰσπορέσουν νὰ ἐμποδίσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ, τὸ ὅποιο ἂν ψηφισθῇ θὰ καταστήσῃ τὴν Κέρκυρα κούτσουρον.

Καὶ οἱ συμπολιτευόμενοι ἀντιπρόσωποι σας, συμπολιτᾶι, τί ἐπραξάν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασι; — Ὑπεστήρισαν τὸ νομοσχέδιο γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὰ πάθη τους. Δὲν ἔχουν τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν ἐκείνους ποῦ δὲν εἰσποροῦν νὰ παύσουν ἀπὸ ταῖς θέσεσι ἐσυνενοήθησαν μὲ τὸν καταστροφία τοῦ Κράτους καὶ ἔκαμαν τὸ νομοσχέδιο ἐλπίζοντας ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ περιορίσουν τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων. Βλέπουν καὶ αὐτοὶ, γιὰτὶ δὲν εἶναι τόσο βλάκες, τὴν καταστροφὴν ποῦ φέρνει εἰς τὴν κοινωνίαν μας τὸ μισάνθρωπον αὐτὸ νομοσχέδιο, ἀλλὰ ἀπέναντι τοῦ συμφέροντός των ἀπέναντι τοῦ πάθους των περιφρονοῦν ὅχι μόνον τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν, ἀρκεῖ μόνον ἡ διαγωγὴ τους αὐτὴ νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα ποῦ ἐπιθυμοῦν δηλαδὴ νὰ βράκουν εἰς τὴν ἐγχώρια περιουσία καὶ νὰ τρέφονται αὐτοὶ καὶ οἱ δούλοι τους καὶ οἱ εὐνοούμενοί τους. Καὶ μὲ ὅλα ταῦτα ὑπάρχουν ἀπόμνη ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἀλίγιοι εἶναι συμφέροι νὰ ἀρπάξῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ νύχια της τὴν περιουσία τῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Κερκυραϊκής Κοινότητας. Και ποιοι είναι αυτοί; — Εκείνοι οι κτηφής οι όποιοι, επειδή οι πατρώνες των δεν έχουν μέσα να τους διατηρήσουν και επειδή είναι φυγόπονοι, ποθούν την καταστροφή της κοινωνίας, αρκεί να έχουν να τρώγουν αυτοί. Αίσχος! Αίσχος!

Βασίς συμπολιται μας. συναισθανθήτε όλίγο την καταστροφή σας, την δουλεία εις την όποια καθημερινώς σας ρίχνει ή άδικα φορία σας, και τον ζυγόν εις τον όποιον σας ζεσει ο παρχμορφωτής και οι αγαπημένοι του όπαδοί.

Η κυρά άστυνομία. η καθήχημα του νησιού μας, το στολίδι του Δήμου μας, περιορίζει τους χριστιανούς κροστώλαι να σφάζουν ζώα μέσα εις την πόλι και εις τα προάστεια και τώρα σφάζονται όλα εις το δημόσιο σφαγείο. Άλλά γιατί οι όβρηθοι θά έχομεν το δικαίωμα να σφάζουν μέσα 'ς τα μαγαζιά που έχου εις την Όβρηκκή; — Γιατί έτσι θέλει ο αγαπημένος τους άστυ νόμος. Ταις προάλλαις ένας κροστώλης όβρηθός έσφαξε εις το μαγαζί του μίαν αγελάδα, έξεβρώμεψε όλην την όβρηκκή (που και χωρίς αυτά βρωμάει) και μ' όλον τουτο δεν του έγινε καμμία παρατήρησις, και δεν είναι δύσκολο να εξακολουθεί να σφάζη ζώα εις το μαγαζί του. Και γιατί; Γιατί ο Δήμος Κερκυραίων εκατάν τησε πλέον ένα Γέτο' ύπδ την προστασίαν της Άστυνομίας.

Αν τα βάλομε με τους όβρηθούς θά ειπότε δεν φταίνε αυτοί αλλά ποιοι πταίου; Ό σιδρ Άστυνόμος τον όποιον σας εύχόμεθα να τον έχετε για πάντα ψηφίζοντας τους παρταινέβελους αυτοί και τους δικούς σας, κ' έτσι θεραπεύσασθε κόψιμο

Ευρέθηκε ένας πατεντάδος μασκάρας και αίσχιστης διαγωγής, ο όποιος πειράζει μίαν οικογένειαν και έγγραφε έναντιον της εις το Παληάνθρωπον. Είναι άπίστευτο πράγμα εις ποιον βαθμό έφθασε εδώ ή τάσις προς συκοφαντία. Μας στέλνου γραμματα έναντιόν του ενός ή του άλλου, έναντιον εις κορίτσια, ζητούμε εμείς πληροφορίας ανακαλύπτουμε ότι τα συκοφαντούμενα πρόσωπα είναι έντιμα και δεν δημοσιεύσαμε ταις επιστολαις, τότε οι γράφοντες τα στέλνου εις τον Παληάνθρωπον και διαδίδου ότι εμείς άλλαξαμε πορεία (γιατί δεν βρίζουμε τίμια πρόσωπα).

Τα κορίτσια τα όποια εβάλληκαν εις τον «παληάνθρωπον» είναι τιμώτατα και καλλίστης διαγωγής, και τουτο μας το έβεβαίωσαν τίμιοι οικογενειάρχαι, οι όποιοι πνέου τα μένεα έναντιον εκείνου του μασκάρου που έγγραψε και ο όποιος είναι μία καπάσα γεμάτη αίσχροτήταις. Ό δυστυχής πατέρας των κοριτσιών είναι τίμιος Έργάτης, είναι ο ψαρπωλής δλεγόμενος Τόρνας, και ανατρέφει τα παιδιά του καθώς τα ανατρέφου όλα οι τίμιοι οικογενειάρχαι που ανήκου εις την εργατική τάξι. Τα κορίτσια του είναι τιμώτατα και για τουτο ύψώνουμε και εμείς, την φωνή μας προς υπεράσπισί τωι και αποκκλούμεν δημοσία, άτιμον, εκείνον που τα έσυκοφάντησε

Ό νέος ποιητής Κόντες κτλ. (Έξακολούθησις)

Εις την 44 στροφή λεγει. Έχεις άλλοι τα στέφανα, — που ο χρόνος δεν μαραινει, — σε ιδανικό παράδεισο, — όπου για πάντα μένει — πραγματική πρωτόπλαστη, — ή Έλλάς σου ζωντανή! πρώτο λάθος εις την στροφή αυτήν είναι το ότι ο δεύτερος

στίχος της και ο τέταρτος έχουν την ίδια κατάληξι από τον δεύτερον και τέταρτον στίχον της προηγουμένης στροφής (στιχ. 2) τους Έλλήνας οι ξένοι — (στιχ. 4) ή δόξα ή περασμένη. Το λάθος τουτο κύριε ποιητή αποδείχνει ότι δεν έχετε γνώσεις της στιχουργίας, γιατί αφού αι άλλαις στροφαις δεν συμφωνουν παρά κάθε δύο εις την κατάληξιν του έκτου στίχου, έτσι δεν έπρεπε να συμφωνουν και ή 10 και 11 στροφή. Όσο δε δια την ιδέα της 14 στροφής, είναι αλήθεια ύψηλή, γιατί ο Καποδίστριας έχει τα γτέφανα εις τον ιδανικό παράδεισο, όπου μένει ή Έλλάδα πραγματική, (γιατί ή σημερινή είναι ως φαίνεται ιδανική) πρωτόπλαστη, (ή σημερινή θά είναι δευτερόπλαστη ή τριτόπλαστη) ζωντανή. (Σωστό, γιατί ή σημερινή είναι απεθμένη).

Εις την 12 στροφή λέγει ο ποιητής εκείθεν ήλθεσ ένδοξε, — πολιτικός Μεσίας ώραία ή φράσις αλλά τόσοσ σκοτεινή ώστε δεν έννοει κανεις αν ο Καποδίστριας ήλθε από τον ιδανικόν παράδεισο της 11 στροφής ή από την πραγματικήν κτλ Έλλάδα. — και αφού εις την ίδια στροφή λέγει ότι ή σοφή πόλιτική δεν είναι, καθώς λέγεται αντίθετη αληθινήσ Θρησκείας, εις την 13 στροφή λέγει. Πολιτική που πάντοτες (Sic) — αίμα και άγκυρα χόρει, — και τους λαούς με σιδερα — κρατεί σαν άγριον κτήνη, είναι της πλάσης θάνατος — όχι σοφίας ζωή ώστε έπειδή κατά την γνώμη μας ή πολιτική είναι πάντοτε σοφή, άδικα αποφο αν δεν συμφωνει με την αληθινή Θρησκεία, λέγομε ότι κακά έσυλλογίσθηκε ο ποιητής να την όνομαση θίνατον της πλάσεως και όχι Σοφίας ζωήν, γιατί ή πλάσις δεν θνατώνεται εύκολα. Εις τουτο κ' ποιητη μιμήσθε τον Άριστ. βαλαωρίτη, ο όποιος εις όλα του σχεδόν τα στιχουργήματα θνατώνει την πλάσι, φέρνει χαλασμούς, καταποντισμούς δλοκλήρους της πλάσεως, και μύδου τουτο ή πλάσις εις το πείσμα σας δεν θνατώνεται, και θά χαλασθή μόνον όταν ο Θεός θελήσει και όχι όταν σας κληπίση.

Εις την 14 στροφή ο ποιητής αποδείχνει ότι δεν ειζέται ποιαις είναι αι άρμόδιαις λέξεισ και φράσεισ που ν' αποδίδονται εις τον θεόν, και λέγει (Στιχ. 4). Νεμο ζωής ιθεοποιείσ Αιός που ως θέλει κίρει. ποιητικώτατη ή φράσις εκείνο όμως το κάνει είναι άρμοδιώτατο (Sic) αποδιδόμενο εις τον Θεό.

Η 15 στροφή φαίνεται κάπως σωστή, θαυμάζουμε δε πώς τ έπαθε ο ποιητής.

Εις την 46 στροφή ο ποιητής αποκαλει το βασιλείου της Άρητου άνεσπερο. εις αυτό του παρατηρούμε ότι Ούράνια, όπου λέγεται ότι υπάρχει και ο Παράδεισος, είναι τόπος άνεσπερος και ότι όλα τα επίγεια όχι μόνον δεν είναι άνεσπερα αλλά είναι σκότος άδης. Και εις την δόξαν του βασιλείου της Άρκτου αν νομίζει να αποδώση το άνεσπερο ως κ' εκεί σφάλει, γιατί κάθε αρχή έχει και τέλος, Άνεβαινει κανεις εις τον κλοφώνα της δόξης του, αλλά θε άλλθη ή ημέρα να πέση. Κάθε πράγμα άκμάζει και παρακμάζει. — (Ακολουθεί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΓΗ

Έν Κερκύρα τη 17 Μαΐου 1887. Αξιότιμη κύριε συντάκτα της εφημερίδος «Βούκινο». Σε παρακαλώ να καταχωρίσας εις την εφημερίδα σου ταις όλίγαις γραμμαίς. Εις την συνοικίαν κάτωθεν Ρίγκα ταρουχοποιείον αδελφών Ζόζα Τρίκτα φωνάζει δημοσίως (Σ. Β. Ποιός;) και λέγει ότι οι Κερκυραίοι είναι και το αποδείχνει λέγει αυτός (Σ. Β.) (Μά ποιός;) μίαν ημέρα κύριε Βουκινιστή (Σ. Β. Μά τί λεγεις) του λέγω θά σε βάλλω εις το «Βούκινο» και

μου λέγει από αυταις ταις παληοπατσούραι; εγώ δεν φοβούμαι. Άλλην ημέρα αγοράσα το «Βούκινο» και το εδιάβξα και μου το παίρνει και μου λέγει. έτουτο είναι καλό δια να το έχει κάθε πρωτ να σφγγίξει τον μπάριμα Νικολό. (Σ. Β. Κ' έπειτα τα μούτρα του). Σε παρακαλώ ίσως του ειπή; κανέναν λόγον και τον σωφρονίσης. Και άλλα πολλά αίσχρολόγια λέγει τα όποια είναι αίσχος ιδικό μου να σας τα ειπώ.

Ό γράψας — (Με ύπογραφαράν).

Σ. Β. Κ' έσει; που τον άκούτε να βρίζει τους Κερκυραίους γιατί δεν τον σωφρονίζετε; θέλετε να τον σωφρονίσω εγώ; και πώς; με το να τον απεράσω εις το φύλλο; — Κύριε, έλέησον! τέτοια όντα δεν σωφρονίζονται με ταις εφημερίδαις, είναι άλλα τα μέσα. Είμπορείε να του κάμετε καταγγελία.

Έπιστολή δεύτερη.

Κύριε Βουκινιστή. Έ! μπάν!

Τώρα έμάθαμε γιατί δεν γράφεις καλά. Το παραπίνεις, ά φένη. Το περασμένο Σαββάτο το βράδυ σε είδαμεν που έπινες κρασί εις το μακαλικό των αδελφών Καλούδη, (Σ Β Με την ύγεια μου), έπειτα εις του Χριστόφορου το κρασοπωλείο απόξω, (Σ. Β. Με την ύγεια μου), έπειτα εις την μπιραρία του Ριζικαρη, (Σ. Β. Όχι, μωρε βλάκα, λες ψέματα, το Σάββατο το βράδυ δεν έπια τίποε εις του Ριζικαρη, ούτε έπηγ), έπειτα εις του Πέη, λοιπόν έβγήκες από εκεί μεθισμένος και δεν ειζερες τι έκανες και μη το παραπίνεις.

Ό φίλος Μπεδάντας.

Σ Β. Παραδέχομαι κ' εγώ φίλε μου, πώς ήμουνα μεθυσμένος, γι' αυτό και έσκοτίσθηκα και, αντί; να πάω εις το σπίτι μου έπηγα εις το δικό σου, ώστε αν έφέρθηκα άσχημα, ή ώμορφα με την οικογένειά σου πάρε με για μεθυσμένον, και άλλοτεσ που να μην είμαι, καθώς λες, μεθυσμένος θέλει κάμω το χρέος μου καλλίτερα.

Ταις προάλλαις απέθνησ ει. ται; φυλακαίς και άλλος χρεώστης του δημοσίου από φθισι. Τουτοσ ο δυστυχισμένος ήταν κατάδικος και έλαβε χάριτα έπειτα δε έκρατήθηκε εις ταις πολιτικαις φυλακαίς για το χρέος του προς το δημόσιο και έπειδή ήταν αδύνατης κράσεως εκατάντησε φθισικός και απέθανε. Ό δυστυχής αυτός ήταν άπορος, δεν είχε κανένα συγγενή ούτε εδώ ούτε άλλου και ήταν και ακτήμων και —πειδή δεν ήταν εις την πατρίδα του δεν είμπορούσε να κάμη πιστοποιητικό ακτημοσύνης; και εκατάντησε να απεθάνη μέσα εις την φυλακή.

Αίτια τέτοιων συμβάντων είναι ο δρακόντειος νόμος του Τρικούπη για τους χρεώταις του δημοσίου. Φονεύει κανεις λησταύει κανει χίλια κακουργήματα και ο Τρικούπησ του δίνει την χάριτα. Χρωστάει κανεις εις το δημόσιο και πρέπει ν' απεθάνη εις ταις φυλακαίς αν δεν πληρώση. Μισανθρωπία!

Ας φρονίσου οι κύριοι αντιμούτσουνοι, ώστε οι κατάδικοι οι όποιοι είτε απολύονται, είτε λαμβάνου χάριτα να αποστέλλονται εις ταις φυλακαίς της πατρίδος των, γιατί τότε ή κάνουν πιατοποιητικό ακτημοσύνης, αν δεν έχουν κτήματα, ή τα καταφέρνου με συγγενείσ και με φίλους και πλερώνου και δεν ψωφου εις την φυλακήν Κύριε Τρικούπη, κάμε το για να μησέ λογαριάζουμε άπάνου εις τ' άλλα και μισάνθρωπο.

Παρακαλούμε τους κ. Δημοτικούς Συμβούλους να διορίσου ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

κάνέναν έπιτηρητήν των παιδιών εις το Νομαρχιακό σχολείο, γιατί οι διδάσκαλοι διδάσκου μέσα εις το σχολείο και απ' έξω εύρίσκονται συσσωρευμένα τα παιδιά και γίνεται του διαβόλου χορός; και διαφθείρονται. Διορίστε εις το έλάχιστο έναν άστυνομικόν κλητήρα για να τα έπιτηρή.

Δεν φθίνει που πλερώνουμε τα ψάρια από 60 λεπτά έως μίαν δραμή, και περισσότερο την λίτρα, αλλά θά καταντήσου με να μη τα εύρίσκουμε πλέον γιατί εις πολλά παράλια μέρη ρίχνου κάποιοι φυσέκια από δυναμίτιδα και καταστρέφου όχι μόνον τα μεγάλα ψάρια αλλά και τα νεογέννητα. Είναι και άλλοι που σπλωνίζουν και έπειτα μας φέρου τα ψάρια και τα τρώμε και μας κολλάει λυσοσυντεριά ώστε αυτοί που κάνουν τέτοια δουλειά, καταστρέφου και τους ψαράδες και όλους του; άλλους ανθρώπους που τρώγου ψάρια.

Για τουτο παρακαλούμε τον κ. Λιμεναρχην ο όποιος έδιακρίθηκε πάντοτε εις την εκτέλει των καθηκόντων του, να συνενωθή με τον κ. Μοίραρχον και με τον κ. πλοίαρχον του άκταιωρού που σταθμεύει εδώ για να επιπιδίσου τουτο το ειδος του ψαρέματος και εμείς εν όνόματι και των λοιπών συμ πολιτών μας θά του είμεθα εύγνώμονες.

ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΑ

Ό άμικος εδαιμόνισε τον κόσμο για να μάθη ποιός έβαλε 'ς το «Βούκινο» τα μαύρα του τα πάθη. Τον τρέλανε ή Μαρίκα του και κλαίγει και στενάζει, και σαν κουκούγερας παντου με λύσσα πάντα βλιάζει. «Έγώ που με θαυμάσανε τόσοις γρηαίς φροφύταις, όμως έκτασθήθηκα να τρέχω ναύρω βούταις, αγιά να πνιγώ 'ς τα κύματα της ύλης που μυρίζει «και νδ κορμάκι μου νεκρό την φύτι να τριοντίξει. «Μαρίκα μου, Μαρίκα μου για σε το τι παθαίνω, «ώ είναι άνεκδήγητο! σαν μπαίγνιο πάντα μένω. «Όπου κ' αν πάω τη μούρη σου την έχω για καθρεφτη, «'ς τα ρούχα, φόδραι εις την γή, το άκρικό μου πέφτει «Μ' έπί νι ξε ο σι ο ρ Βούκινος 'ς της σάτυρας το (κύμα

αγια έσε, ψυχή Μαρίκα μου! για πέ; μου δεν ειν καμα; «'Αμάν Αμάν σι ο ρ Βούκινε, κάμε για με εύπλαχνία! «'Αμάν 'Αμάν Βουκινιστή πέσω 'ς άπελπισία «Ό έρωτας μ' έπλήγωσε εις όλα μου τα μέλη και μάθετο, ή Μαρίκα μου, μωπε που δεν με θέλει. Noir Non

Ο ΣΠΙΤΣΙΕΡΗΣ Η ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

Ανάμεσα 'ς τα θύματα τα τόσα της Λευκάδος κ' ένας σπιτσιέρης θαυμαστός και λίγο ντισπεράδος) μετρείται κ' εξαγίνηκε, και χρέγια, λέγου, κάνει, και ούτε το χέρι δύναιται της φίλης του να πιάνει. Μποτίλιας ριτσινόλαδο, κινίνης άδεια άγγεια τα σπαινει ούλα 'ς τα στραβά έχει παραλουσία στα χέρια που τον έπιασε, μόλις του έβγήκε εμπρός του εκείνη, που άπεκούτιανε γι' αυτήν ο λογισμός του. Σπιτσιέρη μαουσοτσούκαλο, για μάζωξ' το μυαλά σου γιατί σου λέγω, εις τα καλά θε ναύρης τον μελά σου. Τι διάβολο, δεν ντρέπεται νασαι μισοντοτόρος, και 'ς την Λευκάδα να γενής πρώτος λιμοκοντόρος. Μην παίρνεις πράγμα εις πίστωσι για να κερνάς εκείναις,

ΒΟΥΚΙΝΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

πού έρρίχθηκαν 'ς τήν τσέπην σας λυσοόπληκτοι κηφήνες
'Εγώ' σου δίδω συμβουλή τά χερίά σου νά μάσης
τι μά τόν "Άγιον τόν Μαν'ά, γλήγορα θά πεινάσης

Αί γυναίκαις παραπονούνται ότι οί άνδρες ταις κακολογοῦν κα
ότι θέλουν νά ταις άποδείξουν κατώτεραις από αὐτούς' γιά τήν
ύπεροχή τῶν άνδρῶν από ταις γυναίκαις έγραψαν πολλοί καθώ,
έπίσης έγραψαν πολλοί, ότι ή γυναίκα ύπερέχει από τόν άνδρα.
'Εμείς λέγομεν, ότι όλα τά κακά εἴμπορεί νά έχει ο άνδρας
άλλά δέν εἴμπορεί νά εἶναι φιλάρεσκος' τό πολύ πολύ εἴμπορεί νά
εἶναι ύπερήφανος. 'Αλλά ή γυναίκα; — 'Α; μὴν εξετάσουμε όλα
τά κακά της καί τά κακά της άλλα 'ς; εἶπούμε μόνο τήν γνώμη
πού εξέφρασε ή Κόμησσα δέ Βράδη (Comtesse de Bradi) γιά ταις
φιλάρεσκαίς (Κοκκέταις) — Coquettes.

'Η φιλάρεσκη, λέγει ή κόμησσα δέ Βράδη, δέν περιορίζεται διόλου;
αἱ γενεαίς ανανέονται, τό πνεῦμα της ταις κατακυριεύει, καί 'άν
έξαρθάτο από αὐτήν, ή σάλπιγξ ή οποία θά ταις συνένωση εἰς τήν
κοιλιάδ'α του 'Ιωσαφάτ ήθελε σαλπίζει έφοδον έναντίον τῶν ανασ-
τημένῶν, τήν οποίαν οί καιροί, οί προηγούμενοι από τοῦς εἰδικούς
της, τῆς τήν εἶχαν σφετερισθῆ.

'Η φιλάρεσκη δέν σταματᾷ οὔτε έμπρός εἰς τά δάκρυα τῆς μη-
τρῆς, οὔτε έμπρός εἰς τήν όργή του άνδρός της, οὔτε έμπρός εἰς
τήν έντροπή ενός υἱοῦ, οὔτε έμπρός εἰς τήν άγανάκτησι καί τήν
περιφρόνησι του κόσμου. 'Εἰς τὸν τοιοῦτο κοινῶς ονομάζεται έν-
τροπή καί ατιμία ὕψωνεται έμπρός εἰς τά μάτια της σάν ένα τρῶ-
παιο' αὐτή ἀη'ιάζει τήν οἰκοκυρίασιν ζωή, τήν εργαία τήν σιωπή,
τήν οἰκονομία, τήν έξοχική ανάπαυσι, τοῖς φροντίδαις τῆς οἰκογε-
νείης' αὐτή άπορεύγει τήν θέα τῶν άρρωστιῶν καί του γηρατειοῦ'
τό ψέμα ή συκοφαντία της εἶναι οἰκιακά, καί αὐτή συνένώνει εἰς
τόν έαυτόν της τήν άδιακρισία, τήν πνουργία καί τήν άπιστία,
παρουσιάζοντάς εἰς τά βλέμματα τῆς Θεοσκείας, τῆς 'Ηθικῆς καί
τῆς ανθρωπότητος τό πλέον τερατώδες δν καί συνάμα τό πλέον
αξιοθρήνητο 'Ο 'Εξουτελισμός καί ή φτώχεια συνοδεύουν
συχνά ταις τελευταίαις της στιγμαίς καί εἶναι σπάνιο ν' άποθάνη
δορθωμένη. Τέτοια εἶναι ή άπαίσια όδος πού ή ελαφρομιαλιά, ή
άπολαβή τῶν ματαίων έπαίνων παρασύρουν κατ' άρχάς μίαν γυναί-
κα νέαν καί πού ή έπαρσις, ο μέγáλος πόθος μία άνέκφραστη πλά-
νη του νοῦ, ένς παραλογισμός, τήν κάνουν έπειτα νά διατρέχει.

Τούτο συμβαίνει γιατί ή φιλαρέσκεια, εἰς τήν άοχή της δέν πρ-
ρουσιάζει διόλου εἰς τήν όρασι ό,τι βάνανσο καί φρικαλέο ελάττωμα
έχει, τό όποῖο πρέπει νά προλάβουν αἱ κόραις γιά νά τήν δείξουν
εἰς τόν έαυτόν των τέτοιαν όπως αναμφισβότως θά εἶναι' πρέπει νά
τήν θεωροῦν ένοχλητικήν, ραδιούργισαν, ψεύτραν άπιστην άχόρτα-
γην, σφιασιδωμένην, πού λησμονεῖ τά περασμένα, πού τῆς εἶναι
έπίφοβο τό μέλλον, γιατί αὐτή ανησύχησι καί έθόλωσε τήν άθωδ-
ότητα από ταις χαραίς τῆς νεότητος, σφετερίζεται τῆς ώριμης
ηλικίας εκείναις ταις χαραίς πού δοκιμάζει κανεῖς όταν εκπληρόνει
τά καθήκόντά του καί ύστέρησε τά γερατεία από τόν σεβασμό
πού καταπαθεῖναι ταις θλίψεϊς από αὐταις ταις τελευταίαις ήμέ-
ραις τῆς ζωῆς. Μία γυναίκα φρόνιμη, αληθινή, ευαίσθητη, φίληργη,
δέν θά εἶναι ποτε φιλάρεση. Η φιλάρεσκεια εἶναι άσυμβίβαστη με
τήν άρετή (Σ. Β.) Αὐτά λέγει κοκκέταις μου ή Κόμησσα δέ Βράδη
γιά σάς, ώστε 'άν κάποτε έψαλλξ κ' εγώ κάτι τι γιά σάς καί
γιά ταις κοκκεταρίαις σας δέν εἶναι τίποτα έμπρός εἰς τούτα

πού έγραψε μία γυναίκα σοφή. Δαχίστε καλά τί σάς λέγει
καί εἴμπορεί νά σωφρονισθῆτε εάν δέν άποφασίσετε νά γίνετ
Μαινάδαις.

UN CANTO ANTICO.

'Cantavasi durante l' auge dei codini a Venezia

La, la, la; ra, la, la! abbaso i codini
La, la, la-ra la la i codini abbaso
Il bimbo fa la guerra,
e tra, la-la la, la-le ra!
il bimbo fa la guerra
e tra, la, la, la, la. la

E porta il pan di Spagna
alla mogier ch' è storta.
O bimbo, piu non spender
perch' altri gia le porta

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλείται ή εἰς τόν 'Ανεμόμυλον διόροφος οἰκία
μέ μαγαζέϊον τῶν άδελφῶν Καμβύσα. Πληροφορίαί
δίδονται παρά τῷ κ. 'Ιωάννη Δεδεμάδη 'Αθηναίω.

Πωλείται ένα σπάνιον διά τήν φωνήν του βιολί'ον πλη-
ροφορίαί δίδονται εἰς τό ξενοδοχείον «Κωνσταντι-
νούπολις»

ΚΑΙ ΜΙΑ ΙΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

'Οποιος πάσχει (μέ συμπάθειο καί μέ συχώρσει, μιλώντας
μέ τό στόμα εἰς τήν γῆ, καί μέ τιμῆ μιλώντας, όξω από τό
πρόσωπό σας) από σοχαδαις εἴμπορεί νά γιαιτρευθῆ αγορά-
ζοντας ένα βιβλίο δικό μας πού θά κυκλοφορήσῃ εἰς τοῦς
δρόμους τό έρχόμενο Σάββατο καί θά πουλιεῖται γιά τίποτε
ήγουν γιά 30 λεπτά, εἰς τό όποῖο έμπεριέχεται γραμμένο τό
άντισοχαδικό ποιητικό έλεξίριο ήγουν τό σοχαδοστιχουργημα.
Noir Non

'Εν τῷ προηγουμένῳ παραρτήματι παρεσιέδυσαν πλεῖ-
στα λάθη, τά όποια ένεκα άνεπαρκειάς χρόνου πρὸς τήν
τακτικήν, πρωϊνήν έκδοσιν ύπεχρεώθημεν νά άφίσωμεν
αδιόρθωτα, καίτοι ή Σύνταξις τά εἶχεν διορθώσει.
'Εκ του 'Τυπογραφείου.

Τυπογραφείον «Κάδμος»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.1.54.41 Φ5 0024